

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndob/58/2024
Identifikačné číslo spisu:	6123409420
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6123409420.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: Ing. Ľubomír Dubeň, správca zapísaný v zozname správcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR pod značkou S1584, Dubová 3156/14, Chorvátsky Grob, IČO: 42 260 051, proti žalovanej: Slovenská republika, ktorá koná prostredníctvom Mestského súdu Bratislava III, Námestie Biely Kríž 7, 836 07 Bratislava, IČO: 00 039 501, o zaplatenie príslušenstva vo výške 15,98 eura, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 64Cb/79/2023, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na prejednanie a rozhodnutie sporu je Mestský súd Bratislava IV.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) bol postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) predložený súdny spis Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 64Cb/79/2023 z dôvodu nesúhlasu súdu s postúpením sporu z upomínacieho konania Okresným súdom Banská Bystrica.

2. Žalobca si podľa Mestského súdu Bratislava III v konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, pričom z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou neexistoval obchodnoprávny záväzkový vzťah v zmysle § 261 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“). Zo skutočností uvádzaných žalobcom vyplýva, že zaplatenia úroku z omeškania sa domáha z dôvodu neskorej úhrady preddavku správcovi v konaní sp. zn. 33OdK/106/2023. Podľa Mestského súdu Bratislava III by tak žalobcov nárok mal vyplývať z nesprávneho úradného postupu konajúceho súdu. Na konanie má byť preto v zmysle § 12 ods. 1 a § 17 CSP príslušný Mestský súd Bratislava IV. Mestský súd Bratislava III podporne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Ndob/14/2024 zo dňa 28.5.2024.

3. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Banská

Bystrica (§ 43 ods. 2 CSP) dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný.

4. Podľa § 12 ods. 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie v prvej inštancii je pre obvod Mestského súdu Bratislava IV miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV.

5. Podľa § 22 CSP na konanie v obchodnoprávných sporoch sú príslušné:

- a) Mestský súd Bratislava III pre obvod Krajského súdu v Bratislave;
- b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach;
- c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici;
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre;
- e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove;
- f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne;
- g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave;
- h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline.

6. V predloženej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu Mestský súd Bratislava III porušil svoju povinnosť podľa § 167a ods. 1 písm. f) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, poukázať bez zbytočného odkladu po vyhlásení konkurzu preddavok na účet správcu. Žalobca zároveň v návrhu na vydanie platobného rozkazu v časti D označil, že neuplatňuje obchodnoprávny nárok.

7. Najvyšší súd sa stotožňuje s nesúhlasom Mestského súdu Bratislava III, keď v danom prípade nie je medzi sporovými stranami záväzkový vzťah, ktorý by sa v zmysle § 261 ods. 1 a 2 OBZ alebo § 262 OBZ mal spravovať režimom Obchodného zákonníka. Skutočnosť, že by žalobca v konaní uplatňoval obchodnoprávny nárok nevyplýva ani z jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu, kde priamo označil, že uplatňovaný nárok nie je obchodnoprávny a úrok z omeškania uplatnil podľa Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca zároveň za žalovanú označil Slovenskú republiku, za ktorú koná Mestský súd Bratislava III, uvedené tak vyvoláva dojem (ako správne poznamenal Mestský súd Bratislava III), že napriek uplatneniu úroku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka (teda v režime súkromného práva) sa žalobca domáha zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup Mestského súdu Bratislava III pri výkone verejnej moci. Aj keď samotná porušená povinnosť má vyplývať z noriem konkurzného práva, vzhľadom na spôsob uplatnenia tohto nároku žalobcom podľa najvyššieho súdu nie je možné dospieť k záveru, že by toto konanie súviselo s konkurzom, preto nie je daný žiaden dôvod, aby sa v posudzovanej veci vyvodzovala kauzálna príslušnosť podľa § 22 CSP a nesúhlas Mestského súdu Bratislava III je dôvodný (obdobne v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Ndob/14/2024 zo dňa 28.5.2024).

9. Vzhľadom na uvedené závery najvyšší súd rozhodol, že v súlade s § 12 ods. 2 CSP je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava IV.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.